

[Krag.]

derimod og spørges, om ikke Regeringen og her i første Række den højtærede Handelsminister, paa noget kraftigere Maade, end Tilfældet hidtil har været, kunde drage Om-
sorg for, at Rentelovens Bestemmelse om en til Indlaansrentens Nedsættelse tilsvarende Reduktion af Udlaansrenten i Banker og Sparekasser blev opfyldt.

Lovforslagets § 2 skal jeg sluttelig gøre en enkelt Bemærkning til. I Konverteringslovens § 2, 5te Stykke, blev det bestemt, at den 60 pCt. Laanegrænse, som er gældende for Udlaansvirksomhed i samtlige Kreditforeninger, i Forbindelse med Konverteringen skulde kunne forhøjes for de to Husmandskreditforeningers Vedkommende fra 9 600 og 12 000 Kr. — henholdsvis for Beboelsesejendomme og Ejendomme, til hvilke der er knyttet Landbrug — til 10 000 og 12 500 Kr. Jeg forstod nok, at Formaalet med dette var at give Plads for Indregning af Henstand i den nye Hovedstol, selv om Laanene var ret unge, idet jeg dog gaar ud fra, at det er blevet fastholdt, som er Hovedformaalet: at den nye Ydelse i hvert Tilfælde ikke maa overstige den gamle. Det var i og for sig, under Hensyn til at denne 60 pCt. Regel jo har været gældende i to Menneskealdrer, ikke uden Betænkelighed, at man ved Konverteringsloven slettede den for Husmandskreditforeningernes Vedkommende. Men nu kommer den højtærede Minister efter Anmodning fra den jyske Husmandskreditforenings Bestyrelse og forlanger disse Grænser igen forhøjet til 10 400 og 13 000 Kr. Mit Parti og jeg skal ikke modsætte os en Opfyldelse af den højtærede Ministers Ønsker om en Vedtagelse af § 2, men vi advarer imod, at man uden en meget tvingende Begrundelse gaar videre ad denne Vej. Nu maa man vistnok sige: hertil og ikke længere. Og selvfølgelig kommer disse forhøjede Udlaansgrænser kun i Betragtning i Forbindelse med Konverteringen; jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at det ikke skal være Forløber for en almindelig Adkomst for Husmandskreditforeningerne til ikke at skulle respektere 60 pCt. Laanegrænsen, men til at kunne gaa videre op mod nye Grænser.

Ja, med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Overvejelse her i Tinget, idet jeg haaber, at den højtærede Minister er til at faa i Tale med Hensyn til de ikke særlig meget betydende Ændringer paa et Par Punkter i Lovforslaget, som jeg har tilladt mig at pege paa, og idet jeg samtidig udtaler Haabet om, at den højtærede Minister med Hensyn til de andre Spørgsmaal,

jeg har rejst, vil sætte al sin Autoritet og Myndighed ind paa, at de besvares paa en saadan Maade, at man ude i Befolkningen kan faa Vished for, at ogsaa paa de Omraader, først og fremmest Statsudlaansomraadet, jeg har tilladt mig at nævne, vil i den nærmeste Fremtid noget ske, som kan betyde en Lettelse for den store Kreds af Debitorer, der her kommer i Betragtning.

Hasle: Det foreliggende Lovforslag ser Det konservative Folkeparti med Velvilje paa. Vi deler fuldt ud den Betragtning, der ligger til Grund for Hovedtanken i Lovforslagets § 1, som navnlig er udtrykt i 2det Stykke, at December Termin skal med ind under Konverteringen. Jeg betragter det som en Fejl ved den første Lov, vi her i Rigsdagen vedtog paa dette Omraade, at vi ikke allerede den Gang tog dette med. Det er urimeligt, at en Mand, som har opfyldt sine Forpligtelser for 11. Juni Termin 1933, og som maaske netop som Følge deraf ikke har kunnet klare December Termin, ikke skulde kunne komme med ind under Konverteringen. Dette Forhold retter Lovforslaget, og det finder vi fra vor Side fuldt ud rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Krag syntes, at Ordene „een Terminsydelse“ i § 1, 2det Stykke, skulde erstattes af Ordene „to Terminsydelser“. Ja, det er et Spørgsmaal, man muligvis kan drøfte, naar nu Lovforslaget kommer i Udvalg; jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at det var nødvendigt at have nogen Udvalgsbehandling om dette Spørgsmaal, der jo er let overskueligt, og som i og for sig haster, for at vi kan faa Konverteringen gennemført.

Foruden selve Restancen fra 11. December Termin nævner Lovforslaget ogsaa senere forfalden Terminsydelse. Dog kan Forhøjelsen af Laanets Restgæld med en Ydelse, der er forfalden i December 1933 eller senere, kun indrømmes Laantagere, der i øvrigt ved Overførelsen kun opnaar Dækning for yderligere een Terminsydelse hidrørende fra Tiden før December 1933. Det er jo et Udtryk for, at man nu skønner, at Konverteringen ikke vil gaa saa hurtigt, som man havde forestillet sig. Jeg minder i denne Forbindelse om, at jeg under den store Konverteringslovs Behandling her i Tinget udtalte, at jeg ansaa det for muligt, at hele denne store Konverteringstransaktion vilde udstrække sig over en Aarrække. Den højtærede Minister smilede den Gang med sit — jeg kan maaske kalde det — Griffenfeld-Smil, men ikke des mindre viser det sig jo, at selve Ekspeditionsforholdene